

[H. C. Hansen.]

priserne. Skulle en forbedring i vort bytteforhold indtræde i det kommende år, en forbedring, som vi alle uden tvivl stærkt ønsker, er der vel større udsigt til, at den vil ske gennem en forhøjelse af eksportpriserne end gennem en nedsættelse af importpriserne. Den forbedring af vor valutasituation, der da vil indtræde, hvis disse forudsætninger viser sig at holde stik, vil i så fald blive ledsaget af nye prisstigninger. Men netop overfor dette forhold vil prisstoppet på de væsentlige landbrugsprodukter betyde, at prisstigningerne ikke vil slå igennem på hjemmemarkedet.

Den anden hovedindvending mod regeringens planer var, at forslagene efter vor mening ikke ville være tilstrækkelige til at rette valutasituationen op, og særlig at byrderne herved ikke var ligeligt fordelt på de forskellige befolkningsgrupper i vort samfund. Gennem forliget er byrdefordelingen efter vor mening blevet mere rimelig. Landbruget må yde noget mere, og den bundne opsparing lægger i højere grad end indgrebene overfor prístalsreguleringen byrderne ud på hele befolkningen.

Derimod mener jeg, at vi fortsat med rette kan stille spørgsmål om, hvorvidt vi nu i tilstrækkelig grad har saneret vor valutasituation til bunds. Dette vil jo i høj grad afhænge af, hvor optimistisk man ser på udviklingen i vort bytteforhold i den kommende tid, og der er ikke noget unaturligt i, at et forskelligt syn her kan gøre sig gældende. Vi har allerede tidligere haft lejlighed til at konstatere, at der vel også indenfor regeringen selv er repræsenteret forskelligartede betragtninger af den kommende tids udvikling. Jeg må indrømme, at jeg nærmest deler den højtærede finansministers noget, skal vi sige forsigtige vurdering af den fremtidige udvikling, og vi finder, at regeringen påtager sig et ret betydeligt ansvar ved at have lagt en så optimistisk vurdering til grund for sine forslag. Vi finder, at det burde have været regeringens pligt at fremsætte mere effektive forslag, særlig i betragtning af de meget små valutareserver, som vi råder over. Selvom situationen skulle bedre sig, kan jo ingen bestride, at det vil tage nogen tid, førend forbedringen af bytteforholdet går igennem, og det er regeringen, der står med ansvaret, hvis vore valutareserver slipper op eller vore kreditmuligheder udtømmes, inden dette tidspunkt nås.

Dette siger jeg ikke for at begynde en polemisk strid på dette tidspunkt, men jeg ønsker, at jeg i de bemærkninger, jeg på mit partis vegne gør her, hvor vi resumerer for-

liget op, ikke udtrykker nogen falsk optimisme med hensyn til fremtiden. Når jeg har sagt det, må jeg måske have lov at tilføje, at jeg håber, den kommende udvikling vil desavouere denne pessimisme, jeg håber, den vil berettigge en større optimisme end den, der ligger i disse bemærkninger. Vi må ønske det for landet, vi må ønske det også for dette høje ting.

Det ærede medlem hr. Elgaard kom med et hjertesuk over, at vi med disse få måneders mellemrum har måttet beskæftige os et par gange med dette særlige problem. Hverken finansministeren eller det høje ting kan være tjent med eller kan være indstillet på, at vi med få måneders mellemrum også fremefter skulle forhandle sådanne store krisekomplekser. Vi må derfor håbe, at den kommende udvikling vil gøre det muligt for os at komme igennem — håbet beskæmmer som bekendt ingen.

Der er vist ingen her i landet, der vil fare til vejrs af begejstring over de lovforslag, som nu føres igennem. De lægger byrder på befolkningen, de stiller krav til alle sider. Jeg ønsker at understrege, hvad jeg sagde i mine bemærkninger forleden: mit parti har ikke ønsket at placere sig blandt dem, der har ment at kunne sige til befolkningen, at vi kan klare den situation, vi er inde i, uden byrder; mit parti har heller ikke ønsket at placere sig der, hvor ikke hele befolkningen efter evne skal deltage i at bringe landet igennem de vanskeligheder, vi nu er inde i. Denne betragtning har været bestemmende for os i vor positive medvirken til et forligs opnåelse, og uanset hvad der kan siges om den ene eller den anden enkelthed, uanset hvad der kan anføres mod den ene eller den anden større eller mindre ubehagelighed i disse lovforslag, går mit parti ind for dem og anbefaler dem til vedtagelse i det høje ting.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det nu foreliggende resultat af forligsforhandlingerne — det er der gjort udførligt rede for både af udvalgets ordfører og også af det ærede medlem hr. H. C. Hansen. Vi har sluttet et forlig, hvor ingen naturligvis opnår det, de ønsker — sådan må vel ethvert forlig se ud. Det er rigtigt, tror jeg, at fastslå, at de 4 partier, der har sluttet dette forlig, er enige om, at der hersker alvorlige forhold for os, både i henseende til vort betalingsunderskud og i henseende til den inflation, der truer os herhjemme.

Vi har ikke været enige om, hvilke metoder der var bedst egnede til løsning af op-